

**Firudin
Süleymanov**

İYDƏLİ PİR

İydəli Pir, qulaqların səsdədir,
Qocalıbsan, ayaqların xəstədir.
"Kalba Nəsrin" gören neçə yaşı var,
Çox qocalıb yerisi ahəstədir.

İydəli Pir, keçmişlərin sədası,
Gedənlərin dərdi-qəmi, cəfası...
İllər keçir xəyalımdan getməyir,
O dağların qarı, çəni, səfası.

İydəli Pir, günlər necə ötüşür?
Çaylar kimi yollar necə görüşür?
Görmə bir də görərəmmi mən səni?
Bu xiffətdən ürəyimə xal düşür.

İydəli Pir, gözün yolda qalmasın,
İntizarın, dərdin-qəmin olmasın.
Biz gələndə yolun-izini olacaq,
Biz getsək də çiçəklərin solmasın...

GƏL YUXUMA

Gəl yuxuma, gəl, anacan,
Gəl bircə yol görüm səni.
Göz-qaşına sığal çəkimi,
Saçlarını hörüm sənini.

Gəl yuxuma, gəl, anacan,
Yuxuların sahibi yox.
Yeriyənin dərdi olmaz,
Yıxılanın sahibi yox.

Gəl yuxuma söhbət açım,
Sənsizliyin acısından.
Qohumların vəfasından,
Qardaşından-bacısından...

Gəl yuxuma deyim sənə -
Sənsiz qalib o yurd-yuvan.
Həsretinlə barışmadım -
Gəl yuxuma, gəl, anacan.

BİR GİLƏ DÜŞDÜ OVCUMA...

Göz yaşlarımdan
Bir gilə
Düşdü ovcuma.
Buxarlanıb sözə döndü.
"Nə qədər
dərd olarmış
canda?!"
Nə qədər
həsret olarmış"
insanda?!"
Bəlkə ona görə
soyumaq bilməyir
nə qədər
küləklər,
yeller əssə də,
Heç azalmaq bilməyir
gözlər
nə qədər
ağlasa da,
gülse də

Haqq sözü...

1-ci şeir

Haqq sözü dildə gəzər,
Nahaq çaşar, üzülər,
İnanmırsan?
Mərc edək
Gəl haqq üçün ataq zər.
Nə qədər fırlatsan da,
qursan da min bir kələk,

Heç nə dəyişməyəcək...
Zərin bəxti belədir:
fırlanıb
"yənə haqqa" düşəcək.

2-ci şeir

Bir oyunçu
zərdən
şəş istəyirdi,
zər yek verdi.

Oyunçu
hirsənib
əhd etdi
öz sözündə,
diləyində-
dünyada
nə qədər
zər varsa,
alib divar hörəcək
öz ürəyində...

3-cü şeir

Qəm-kədəre
çox ad qoyma,
onda
o da çoxalib
gecələri
sənlə yatır,
gündüzləri
"ox" atır...

Minməsəm də kəhəri...
Minəmmirəm kəhəri,
Çünkü yoxdur yəhəri.
Qazanc dərmana çatmır,
Boğmaq olmur qəhəri.

Minəmmirəm kəhəri,
Yolum hələ öndədir.
Dağlar məndən aralı,
Çaylar məndən gəndədir.

Neyləyim ki taleyim,
Bəxtim belə yazılıb,
Yuxum belə yozulub:
Görməsəm də səhəri,
Minməsəm də kəhəri
Yormalıyam illəri...

Çalxanqala qalası

1-ci şeir

Qalxdım dağın zirvəsinə,
Vüqarına baxam mən.
Duman düşmüş qırova,
Baharına baxam mən.

Gördüm dağın bağırını
Palan kimi sökülər,
Vüqarını daşıyıb
ətrafma tökülər.

Dözəmmədim bu işə,
Canım düşdü təşvişə,
Dedim enim aşığı
Qorxdum ki, dağ sürüşə...

2-ci şeir

Yaralanmış dağam mən
Çökürəm dizim üstə.
Bu da belə taledir:
Yanıram közüm üstə.

Dərddən dağa çıxanlar,
Daha o dağ qalmayıb.
Qəlbi oda yaxanlar,
Daha ocaq qalmayıb...

Deyirəm görəsən...

Deyirəm görəsən
dünya böyükdür,
yoxsa mənim ürəyim?
Çəke bilirsə,
çəksin dünya

başımdan keçənləri,
ürəyim çəkənləri.
Budur bircə diləyim.
Dünya böyükdürsə
ürəyimdən
nədəndir
qurtarmır
davası,
qırğını,
savaşı?
Nədən
bölünüb qurtarmır
pendiri,
əti,
yuxası,
lavaşı?
Niyə bu qədər azdı
dovğası?
Niyə belə çoxdур
yekəsi,
yekəxanası,
lovğası?
Yox,
ürəyimlə
bacarmaz
bu dünya
nə qədər
çalışa-vuruşa...

Qar yağdıqca...

Qar yağdıqca
Qara yağar,
Düşünürəm bayaqdan
Bu dünyada əvvəldən
Bilirsənmi
Qar hara yağmaz,
Hara yağar?
Dünyanın işləri
belədir, balalar,
Nə qədər
Qarı var,
Bir o qədər də
Ahu-zarı var...

Zəvvar kimi...
Mən yollarda yüyürən
Bir qocaman zəvvaram.
Yolum haqdan gəlibdir,
İstərəm haqqa varam.

Yapışdım həqiqətin
ətəyindən sarvan tək.
Gecə-gündüz bilmədim-
Gözüm ulduz axtardı,
Əllərim sə bir çiçək.

Bilirəm bu yolların
İntiqamı yamandır.
Dayanmaram bir an da,
Söyləməyəm: amandır!

Üstümə gecə gəlsə,
Səhrələr çəksə haray,
Yol verməsə biyaban-
Nə karvanım dayanar,
Nə yorular bu sarvan.

Mən yollarda yüyürən
Bir qocaman zəvvaram.
Yolum haqdan gəlibdir,
İstərəm haqqa varam...
Başım belə qarışır...
Həm də zarafatyana

Uşaqlığım hardadır?
Axtarıb tapa bilsəm,
Anamın əllərindən
bir dəfə tuta bilsəm...

Cavanlığım hardadır?
Üz-üzə gələ bilsəm,
O gözəli soruşam...
O sözə gələ bilsəm...

Qocalığım hardadır?
Oturmuşuq yanaşı...
İndi mənim dinləyən,
O durmadan danışır...

Danışar gecələrin
Bitməyən həsrətindən,
Danışar ürəyimin
Uzaq məhəbbətindən.

Qaytarar keçmişimi,
Axşam, səhər soruşar.
Sanki müttəhim kimi,
Nələr, nələr soruşar?...

Ayı ilə calayır,
Hər anımla savaşır.
Gah çarmıxa çəkir o,
Gah xəlvətcə barışır...

Gah da gedir harasa,
Bir gecəyə qarışır...
İndi günüm belədir:
Gedir-gəlir danışır,
İşim çıxıb yadımdan,
Başım belə qarışır...

Nəfsinə sahib olan...

Nəfsinə sahib olan
Bəxtinə sahib olar,
Olmasa da Nəsimi,
Balaca Sabir olar.

Davası-haqq davası,
Savaşı bayraq olar-
Qılıncı söz tək kəsər,
Andı "ənəlhaqq" olar.

Yapışar zəmanənin
Yaxasından-buraxmaz.
Dağlar haraya gələr,
Şahə qalxar Xan Araz.

Quşlar da qanad salar
Bu söhbət bitməyincə,
Nəfsin-qəlbin davası-
Müsibət bitməyincə.

Yetməyincə o haqqa
Yatmayınca insanın
Qəlbindəki fırtına,
O dünyanın əlində
Bir ağılsız fırfıra...

Nəfsinə sahib olan
Bəxtinə sahib olar,
Olmasa da Nəsimi,
Balaca Sabir olar.

Görəydim...

Sevgisi dərya olan,
Nifrətini görəydim...
Ağrısı kitab olan,
Söhbətini görəydim...

Sakitcə baxan oğlan,
Şöhrətini görəydim...
Haqq söyləyən, qovrulan,
Qeyrətini görəydim...

Saçlarıyla oynayan,
Həsretini görəydim...
Yeyən-içən, doymayan,
Qismətini görəydim...

Bu sevda dənizində
Bu sevda dənizində
Avar çəkən çoxdu, çox
Dalğaya sinə gərən
Aşıqlarsə yoxdu, yox...

Ədalətdən dəm vuran
Minlərlədir insanlar.
Qismətiylə oynayan
Divanələr nə arar...

Tufan mənə neyləyər,
O xəyalı görseydim...
Həqiqətdən doymayan
Bir sevdalı görseydim.

Bu sevda dənizində
Avar çəkən çoxdu, çox
Dalğaya sinə gərən
Aşıqlarsə yoxdu, yox...

